

(ش)

شماره: ۶۰/۲۱۱۷۳۸

تاریخ: ۱۴۰۰/۹/۶

پیوست:

جمهوری اسلامی ایران
وزارت صنعت، معدن و تجارت

وزیر

قائم مقام محترم وزیر در امور بازار گانی

معاونان محترم

رؤسای محترم سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت ۳۱ استان و جنوب گرمان

باسلام و احترام

به پیوست، «دستورالعمل مدیریت بازار کالاهای واسطه‌ای و نهایی» برای اجرای آزمایشی
به مدت شش ماه ابلاغ می‌شود.

سید رضا فاطمی امین

۸۰

بسم الله الرحمن الرحيم

دستورالعمل مدیریت بازار کالاهای واسطه‌ای و نهایی

مقدمه

این دستورالعمل شامل قواعد مدیریت بازار کالاهای واسطه‌ای و نهایی در راستای کاهش هزینه‌های توزیع، کنترل قاچاق و تقلب، حذف واسطه‌های غیرضرور، هدایت توامان نقدینگی و موجودی کالا، ممانعت از اغتشاشات قیمتی و ارتقای شفافیت و کنترل زنجیره تأمین و توزیع کالاها تنظیم شده است.

مهمترین مؤلفه‌های ساز و کار مدیریت بازار که مبنای این دستورالعمل هستند عبارتند از: ۱- نظاممند شدن فرآیندهای زنجیره تأمین و توزیع ۲- تقویت خودتنظیمی با تأکید بر نظام اعتبارسنجی و رتبه‌بندی واحدهای کسبوکار ۳- ارتقای فضای رقابتی با تأکید بر ارتقای کارآمدی نظام قیمت‌گذاری ۴- افزایش کارایی بازرگانی با تأکید بر بازنگری در شیوه اعلان قیمت‌ها و ارتقای نقش نظارتی مصرف‌کنندگان

فصل ۱. کلیات

ماده ۱- در این دستورالعمل اصطلاحات زیر در معانی به شرح زیر بکار بردہ می‌شوند:

الف. تأمین‌کنندگان: واحدهای تولیدکننده و واردکننده

ب. توزیع‌کنندگان: واحدهای پخش، آماد و عمده‌فروشی

ج. خرده‌فروشان: فروشگاه‌های زنجیره‌ای و بزرگ، صنوف خرده‌فروشی، میادین میوه و تره‌بار و تعاونی‌های مصرف محلی که به صورت فیزیکی یا مجازی عملیات فروش به مصرف‌کننده را انجام می‌دهند.

د. شرکت‌های مدیریت زنجیره تأمین: شرکت‌هایی مدیریت جریان‌های کالایی، مالی و اطلاعاتی بین حلقه‌های زنجیره تأمین را انجام می‌دهند.

ه. واحدهای کسبوکار: واحدهای تأمین‌کننده، توزیع‌کننده، خرده فروش و مدیریت زنجیره تأمین

و. مصرف‌کنندگان بزرگ: واحدهایی که مقادیر زیادی از کالاهای نهایی را برای مصارف خود خریداری می‌کنند.

ز. کارگروه: کارگروه مدیریت بازار کالاهای واسطه‌ای و نهایی

ح. سامانه: سامانه جامع تجارت^۱

^۱ این سامانه بر اساس مواد ۵ و ۶ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و بهمنظور تجمعی داده‌ها، یکپارچه‌سازی اطلاعات بازار، نظارت بر فرآیند واردات و صادرات و رصدپذیری کردن جریان حمل، نگهداری و مبادله کالا و ارز راهاندازی شده است.

ماده ۲ – دامنه شمول این دستورالعمل، همه کالاها بوده و صرفاً ساز و کار قیمت‌گذاری کالاهای مبادله شده در بورس کالا و بورس انرژی خارج از شمول این دستورالعمل است.

فصل ۲. مبادلات و ثبت اطلاعات

ماده ۳ – کالاهای مشمول ثبت اطلاعات در سامانه توسط کارگروه تعیین شده و به لحاظ گستره ثبت مبادلات به دو دسته تقسیم می‌شوند:

الف. کالاهایی که گستره ثبت مبادلات آنها تا سطح تحویل کالا به واحدهای خردهفروشی است.

ب. کالاهایی که گستره ثبت مبادلات آنها تا سطح تحویل کالا به مصرف‌کننده نهایی است. در صورت حساب مصرف کننده نهایی در صورت تصویب کارگروه، ثبت شناسه ملی و یا تلفن همراه خریدار الزامی است.

ماده ۴ – واحدهای کسب و کار موظف به ثبت اطلاعات میزان تولید، فروش، تأیید خرید، ورود، خروج و موجودی انبارها و مراکز نگهداری اختصاصی، واردات و صادرات در سامانه هستند.

تبصره ۱: مهلت زمانی برای ثبت اطلاعات پس از انجام مبادله، توسط کارگروه تعیین می‌شود.

تبصره ۲: نسبت‌های قابل پذیرش برای ثبت اطلاعات توسط کارگروه تعیین می‌شود.

ماده ۵ – مصرف‌کنندگان بزرگ موظف به تأیید صورت حساب‌های خرید (در صورت انجام مبادله) بوده و مجاز به فروش کالا نیستند.

ماده ۶ – واحدهای تأمین‌کننده و توزیع‌کننده تا سقف تعیین شده توسط کارگروه، مجاز به فروش کالا به صورت خرد فروشی هستند.

ماده ۷ – خرده فروشی‌های متوسط و بزرگ باید میزان موجودی، مقدار و قیمت فروش کالاهایی که توسط کارگروه تعیین می‌شود را در سامانه ثبت نمایند.

ماده ۸ – واحدهای کسب و کار (شامل بازارگاهها و فروشگاه‌های مجازی) موظفند صحت آگهی‌ها را برای کالاهایی که کارگروه تعیین می‌کند در موارد زیر احراز نمایند:

۱. هویت آگهی‌دهندگان فردی؛ از طریق یکی از سامانه‌های دارای مجوز از جمله امتا و سماوا

۲. مجوز کسب و کار؛ در مواردی که تعداد آگهی بیش از حد یک شخص حقیقی بوده و در حد کسب و کارها است.

حد نصاب تعداد آگهی توسط کارگروه تعیین می‌شود.

۳. موجود بودن کالای آگهی شده؛ در مورد کالاهایی که کارگروه تعیین می‌کند.

تبصره: برای سایر کالاهایی که احراز موارد فوق الزامی نیست، نشان مجزا برای اطلاع‌رسانی اثربخش به کاربران درخصوص احرازهای فوق با توضیح شفاف و همچنین مجموع تعداد آگهی‌های منتشره توسط یک آگهی‌دهنده باید نمایش داده شده و امکان مرتب‌سازی و فیلتر کردن آگهی‌ها براساس این نشان‌ها فراهم باشد.

ماده ۹ – درصورت مغایرت میان گزارش موجودی کالا در سامانه و میزان موجودی واقعی، واحد مربوطه مکلف است حداقل تا ۱۰ روز از زمان وقوع مغایرت، سند اصلاحی را در سامانه ثبت نموده و موجودی کالا را اصلاح نماید.

تبصره: سازمان صنعت، معدن و تجارت استان، صحت سند اصلاحی را بررسی و به تخلف احتمالی رسیدگی می‌کند.

فصل ۳. ضوابط قیمت‌گذاری و اطلاع رسانی قیمت

ماده ۱۰- تأمین‌کنندگان مکلف به درج ۳ مولفه قیمت به صورت زیر بر روی کالاهای نهایی هستند. قیمت به گونه‌ای باید درج شود که برای همگان قابل مشاهده باشد.

الف. قیمت تولیدکننده یا قیمت واردکننده: قیمت فروش تولید کننده یا وارد کننده بدون احتساب مالیات بر ارزش افزوده
ب. قیمت واحد: برای کالاهایی که مقدار کالای داخل بسته‌بندی کمتر تا بیشتر از واحد مبنا (کیلوگرم، لیتر و ...) باشد، درج قیمت با مقدار واحد مبنا (به عنوان نمونه به این صورت: قیمت یک کیلوگرم: ...) ضروری است.

ج. مالیات بر ارزش افزوده: در کالاهایی که خریدار موظف به پرداخت ارزش افزوده است، درصد مالیات ارزش افزوده باید درج شود. در غیر این صورت، عبارت «معاف» درج می‌شود.

ماده ۱۱- تأمین‌کنندگان باید همان قیمت درج شده روی کالا را در صورت حساب فروش درج نماید. مبلغ تخفیف یا کاهش قیمت بابت تأمین مالی تولید توسط خریدار باید در صورت حساب ذکر شود.

ماده ۱۲- تأمین‌کنندگان مجاز به تخفیف قیمت بیش از ۳ درصد از قیمت درج شده روی کالا نیستند. تخفیف بیش از ۳ درصد، با تأیید سازمان صنعت، معدن و تجارت استان مجاز است.

تبصره: تأمین مالی تأمین‌کننده توسط خریدار و کاهش دریافتی تأمین‌کننده از این بابت، تخفیف محسوب نمی‌شود.

ماده ۱۳- واحدهای کسب و کار در عرضه خردۀ فروشی موظف به نصب برچسب قیمت مصرف‌کننده با ۲ مؤلفه به صورت زیر هستند. برچسب قیمت به گونه‌ای باید درج شود که برای همگان قابل مشاهده باشد.

الف. افزوده توزیع: افزوده توزیع شامل مجموع هزینه‌ها و سود توزیع توزیع‌کنندگان و خردۀ فروشی و بدون احتساب مالیات بر ارزش افزوده است. این عدد به صورت درصد درج می‌شود.

ب. قیمت مصرف‌کننده: قیمت مصرف‌کننده مجموع قیمت تولیدکننده یا واردکننده، مبلغ افزوده توزیع و مبلغ مالیات ارزش افزوده (اگر کالا مشمول مالیات ارزش افزوده بوده و این مالیات توسط عرضه‌کننده پرداخت می‌شود) است.

تبصره: دریافت مبلغی بیش از قیمت درج شده به عنوان قیمت مصرف‌کننده، ممنوع است.

ماده ۱۴- حداقل افزوده (هزینه‌ها و سود) توزیع کنندگان و خردۀ فروشان براساس ضوابط سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، تصویب هیأت عالی نظارت و ابلاغ وزیر صنعت، معدن و تجارت تعیین می‌شود.

ماده ۱۵- فروش اقساطی با دریافت مبلغی مازاد بر قیمت نقدی کالا مشروط به رعایت موازین قانونی و توافق بین خریدار و فروشنده مجاز است.^۲

تبصره ۱: درصد سود، فرمول محاسبه اقساط، مبلغ فروش اقساطی، تعداد اقساط و نحوه پرداخت و نوع تضمین در صورت حساب فروش باید درج شوند.

^۲ مفاد ماده‌های ۲، ۳ و ۴ آیین نامه اجرایی چگونگی فروش اقساطی، فوق العاده و حراج (آیین نامه در اجرای تبصره ماده ۷۰ و ماده ۸۶ قانون نظام صنفی)

تبصره ۲: اگر خریدار قبل از سرسید مقرر قصد واریز تمام یا بخشی از بدھی خود را داشته باشد فروشنده مکلف است مدت بازپرداخت را مجدداً براساس فرمول اولیه محاسبه و تسویه حساب نماید.

تبصره ۳: صورت حساب فروش اقساطی باید در سامانه ثبت شود.

ماده ۱۶: حراج یا فروش فوق العاده برای یک یا چند کالا به دلایلی مانند «پایان فصل مصرف، توسعه اولیه فروش کالا، تغییر شغل، تعطیلی واحد کسب و کار در مدت معین و مناسبت‌های خاص» با دریافت مجوز از اتحادیه مربوطه امکان پذیراست.^۳

تبصره ۱: درج قیمت اولیه، درصد تخفیف و مدت حراج یا فروش فوق العاده الزامی است.

تبصره ۲: اطلاعیه حراج یا فوق العاده و قیمت‌ها به گونه‌ای باید درج شود که برای همگان قابل مشاهده باشد.

تبصره ۳: تعداد دفعات برگزاری حراج حداکثر چهار نوبت در سال و هر نوبت حداکثر به مدت یک ماه می‌باشد.

تبصره ۴: درخواست و صدور مجوز حراج یا فروش فوق العاده از طریق سامانه انجام می‌شود.

تبصره ۵: نصاب کاهش قیمت برای حراج یا فروش فوق العاده توسط کارگروه تعیین می‌شود.

ماده ۱۷: کالاها به لحاظ رویکرد بررسی قیمت تأمین‌کننده، به ۲ دسته تقسیم می‌شوند:

الف - بررسی پیشینی: تأمین‌کنندگان این دسته از کالاها، موظفند قبل از تعیین و تغییر قیمت، قیمت‌های پیشنهادی خود را به تأیید سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان برسانند.

ب - بررسی پسینی: تأمین‌کنندگان این کالاها براساس ضوابط قیمت‌گذاری اعلام شده توسط سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، محصولات خود را قیمت‌گذاری می‌کنند. سازمان حمایت مصرف‌کنندگان براساس شکایت‌های دریافتی یا افزایش نامتناسب قیمت (بر مبنای حدود سلبی تعیین شده)، قیمت‌گذاری این کالاها را بررسی کرده و در صورت عدم انطباق قیمت‌های تعیین شده با ضوابط قیمت‌گذاری، تخلف انجام شده را پیگیری می‌کند.

تبصره: کالاهای مشمول بررسی پیشینی توسط کارگروه تعیین می‌شوند.

فصل ۴. ضوابط گارانتی و خدمات پس از فروش

ماده ۱۸: گارانتی کالا باید با قید مدت، نوع ضمانت، اجرت خدمات و تاریخ عرضه به مصرف‌کنندگان ارائه شود.^۴

تبصره: فهرست کالاهایی که باید با گارانتی عرضه شوند توسط کارگروه تعیین می‌شود.

ماده ۱۹: شرکت‌های گارانتی کننده باید سند گارانتی را در سامانه ثبت نمایند.

ماده ۲۰: تأمین‌کنندگان کالاهای سرمایه‌ای مکلف به داشتن نمایندگی رسمی و تعمیرگاه مجاز، تأمین قطعات یدکی و ارایه سرویس و خدمات بعد از فروش هستند.^۵

^۳ مفاد ماده های ۵ و ۷ آین نامه اجرایی چگونگی فروش اقساطی، فوق العاده و حراج (آین نامه در اجرای تبصره ماده ۷۰ و ماده ۸۴ قانون نظام صنفی)

^۴ مفاد ماده ۳ قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان

^۵ مفاد ماده ۴ قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان

فصل ۵. ارزیابی و رتبه‌بندی

ماده ۲۱- شاخص‌های ارزیابی و رتبه‌بندی و موسسات معتبر ارزیابی و رتبه‌بندی محصولات و کسب و کارها توسط کارگروه تعیین می‌شود.

ماده ۲۲- مؤسسات بازرگانی، ارزیابی و رتبه‌بندی موظف به ثبت و ارسال داده‌ها به سامانه هستند.

ماده ۲۳- تمامی واحدهایی که عرضه خرده فروشی دارند، باید مشخصات کسب و کار و نتایج ارزیابی و رتبه‌بندی خود را در قالبی که کارگروه تعیین می‌کند، در معرض دید عمومی قرار دهند.

فصل ۶. نظارت بر بازار

ماده ۲۴- کالاهای به لحاظ اولویت نظارت به ۳ دسته تقسیم می‌شوند:

الف. کالاهای حساس: نیاز روزمره مردم؛ بازار خرده فروشی و میزان تامین (ورودی زنجیره توزیع) این کالاهای روزانه پایش می‌شود.

ب. کالاهای ضروری: نیازهای ضروری مردم، مواد اولیه برای تولید کالاهای حساس و ضروری. بازار این کالاهای دوره‌های هفتگی یا ماهیانه پایش می‌شود.

ج. سایر کالاهای

تصویره ۱: مناسب با تغییر شرایط اقتصادی و یا مناسبات‌های تقویمی و خاص، اولویت کالاهای تغییر می‌کند.

تصویره ۲: اولویت‌بندی کالاهای توسعه کارگروه انجام می‌شود.

تصویره ۳: میزان تامین روزانه کالاهای حساس و تأمین ماهیانه کالاهای ضروری توسعه کارگروه تعیین می‌شود.

ماده ۲۵- نظارت بر قیمت تأمین‌کننده براساس صورت حساب‌های ثبت شده در سامانه و نظارت بر قیمت‌های مصرف‌کننده از طریق بازرگانی دوره‌ای و تصادفی و گزارش‌های مصرف کنندگان انجام می‌شود.

ماده ۲۶- واحدهای شهرستانی سازمان صنعت، معدن و تجارت استان موظف به صحبت‌سنجدی اطلاعات ثبت شده توسعه واحدهای مستقر در محدوده جغرافیایی استان از طریق بازرگانی میدانی (براساس برنامه بازدید تولید شده توسعه سامانه) و بازرگانی موارد مشکوک هستند.

تصویره: بررسی انطباق داده‌ها بین سامانه و سایر سامانه‌های اطلاعاتی توسعه مدیریت سامانه انجام می‌شود.

ماده ۲۷- دفاتر تخصصی ستاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان‌های صنعت و معدن تجارت استان باید قیمت و موجودی کالاهای حساس و ضروری را در هر هفته، برای ۳ ماه آتی پیش‌بینی کرده و اقدامات پیشگیرانه را انجام دهند.

ماده ۲۸- کارگروه موظف است گزارش تحلیلی کالاهایی که قیمت آنها در طول یک هفته بیش از ۳ درصد و در طول یکماه بیش از ۱۰ درصد نوسان می‌کنند را به وزیر صنعت، معدن و تجارت ارایه دهد.

ماده ۲۹- سازمان صنعت، معدن و تجارت استان می‌تواند برای پیشگیری یا توقف کمبودهای مصنوعی و تقاضای کاذب، سقف خرید واحدهای خرده فروشی، مصرف‌کنندگان بزرگ و عرضه خرده فروشی تأمین‌کنندگان و توزیع‌کنندگان را محدود نماید. این محدودیتها براساس برآورد مقادیر متعارف توزیع کالا و سرانه مصرف واقعی اعمال می‌شوند.

ماده ۳۰- انواع بازرگانی‌ها عبارتند از:

الف. بازرگانی دوره‌ای: انجام بازرگانی در قالب برنامه‌ای منظم بوده و برای حصول اطمینان از رعایت قوانین و مقررات و ثبت صحیح اطلاعات و بررسی وضعیت بازار انجام می‌شود.

ب. بازرسی ویژه: حسب ضرورت و یا دستور مقامات انجام می‌شود و اجرای آن معمولاً در محدوده موضوع خاص ارجاعی و در خارج از برنامه‌های زمان‌بندی شده صورت می‌گیرد.

ج. بازرسی شکایت‌محور: برای رسیدگی به گزارشات و شکایات اشخاص انجام می‌شود.

د. بازرسی داده‌محور: براساس تحلیل داده‌ها، موارد مشکوک یا تخلفات احتمالی شناسایی شده و بازرسی برای بررسی موارد شناسایی شده انجام می‌شود.

ماده ۳۱۵- عملیات بازرسی توسط ۴ دسته از بازرسان انجام می‌شود:

۱. بازرسان اصناف: این بازرسان در چارچوب بند «ش» ماده (۳۷) قانون نظام صنفی که وظیفه بازرسی از واحدهای صنفی را دارند در چارچوب قانون مذکور و دستورالعمل‌های مصوب آن اقدام می‌نمایند.

۲. بازرسان سازمان‌های صنعت،معدن و تجارت استان‌ها و سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان

۳. شرکت‌های بازرسی: این شرکت‌ها با مجوز وزارت صنعت،معدن و تجارت فعالیت می‌کنند.

۴. بازرسان افتخاری: بازرسین داوطلب مردمی و سازمان‌های مردمی مانند بسیج مستضعفین

ماده ۳۲- قیمت کالاهای مشمول بررسی پیشینی، حداکثر افزوده توزیع و ضوابط گارانتی و خدمات پس از فروش باید به عموم مردم اطلاع رسانی شود.

ماده ۳۳- سوابق رضایت مشتریان، شکایتها و بازرسی‌ها در سامانه ثبت‌شده و در ارزیابی واحدهای کسب و کار و بازرسان مورد توجه قرار می‌گیرد.

فصل ۷. تخلفات

ماده ۳۴- فعالیت‌های^۶ متخلفانه بازار عبارتند از: گران‌فروشی، کم‌فروشی، تقلب، عرضه خارج از شبکه، عرضه و فروش کالای قاچاق، عدم اجرای ضوابط قیمت‌گذاری و توزیع، عدم درج قیمت و عدم صدور صورتحساب، محدود کردن قیمت فروش مجدد برای خریدار، قیمت‌گذاری تهاجمی، استنکاف از معامله، اظهارات گمراه‌کننده، فروش یا خرید اجباری، سوء استفاده از وضعیت اقتصادی مسلط^۷، عرضه کالای غیراستاندارد (در موارد اجباری بودن استاندارد) و هرگونه تبانی که منجر به اخلال در رقابت شود، شامل: تحمیل شرایط تبعیض‌آمیز در معاملات همسان به طرف‌های تجاری، تقسیم یا تسهیم بازار کالا بین دو یا چند شخص، محدود کردن یا تحت کنترل درآوردن مقدار تولید، خرید یا فروش کالا در بازار، موکول کردن انعقاد قرارداد به قبول تعهدات تکمیلی توسط طرف‌های دیگر که بنابر عرف تجاری با موضوع قرارداد ارتباطی ندارد، ملزم کردن طرف معامله به عقد قرارداد با اشخاص ثالث یا تحمیل کردن شروط قرارداد به آنها.

^۶. مفاد این ماده مستخرج از قانون نظام صنفی و فصل نهم قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی است.

^۷. مقصود از سوء استفاده از وضعیت اقتصادی مسلط عبارت است از وضعیت مندرج در بند ط ماده ۴۵ قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی می‌باشد.

ماده ۳۵- واحدهای کسبوکار که اطلاعات مبادلات خود را در سامانه ثبت نمیکنند، خارج از شبکه رسمی توزیع محسوب میشوند.

ماده ۳۶- واحدهای کسبوکار و مصرفکنندگان بزرگ مجاز به مبادله (خرید و فروش) با واحدهای خارج از شبکه رسمی نیستند؛ در صورت اقدام به معامله با واحدهای خارج از شبکه رسمی توزیع، فعالیت آنها در سامانه تعليق شده و در مدت تعليق، خارج از شبکه رسمی توزیع محسوب خواهند شد.

تبصره: مدت زمان تعليق توسط کارگروه تعیین میشود.

ماده ۳۷- واحدهای خارج از شبکه رسمی توزیع مجاز به ثبت سفارش واردات، درخواست صادرات و خرید از بورس کالا نیستند.

ماده ۳۸- اعتبار مجوزهای کسب وکار (از جمله پروانه صنفی، پروانه بهرهبرداری، مجوز پخش، نماد اعتماد الکترونیکی) منوط به فعالیت در شبکه رسمی توزیع کالا است.

فصل ۸. مسئولیت مدیریت بازار

ماده ۳۹- مدیریت بازار شامل تأمین، توزیع و عرضه محصولات در ابعاد مقدار، قیمت و کیفیت است. مدیریت بازار در محدوده جغرافیایی هر استان و شهرستان به عهده سازمان صنعت، معدن و تجارت استان بوده و مدیریت بازار در محدوده هر رشته فعالیت به عهده دفاتر تخصصی ستاد وزارت صنعت، معدن و تجارت است.

تبصره: معیار جغرافیایی برای مدیریت بازار، محل تحويل محصول است. در مواردی که محل کار واحدهای کسب و کار خارج از محدوده استان باشد، نظارت و بازرگانی با محوریت استان محل تحويل کالا و با همکاری استان محل استقرار واحد کسب و کار انجام میشود.

ماده ۴۰- مسئولیت‌های مدیریت بازار عبارتند از:

۱. پایش بازار

۲. تحلیل بازار و پیش‌بینی آتی قیمت کالاهای

۳. اقدام به موقع برای تأمین موجودی کالا در بازار با قیمت و کیفیت مناسب

ماده ۴۱- دفاتر تخصصی ملزم به تحلیل قیمت محصولات مهم و برآورد حدود حداقل و حداقل قیمت آنها هستند. فهرست محصولات مهم برای تعیین حدود قیمت توسط کارگروه تصویب و ابلاغ میشود.

ماده ۴۲- مسئولیت‌های سازمان حمایت مصرفکنندگان و تولیدکنندگان عبارتند از:

۱. تعیین حدود مجاز قیمت

۲. تعیین ضوابط و نظارت بر فرایند رسیدگی به شکایات و تخلفات

۳. بررسی و تحلیل تخلفات با هدف ایجاد وحدت رویه در بازرگانی و تشکیل پرونده‌های تخلف و بررسی عادلانه پرونده‌ها

ماده ۴۳- اتحادیه‌ها و اتاق اصناف مکلفند بر قیمت، کیفیت و فروش محصولات تحت پوشش خود نظارت نمایند.

ماده ۴۴- مسئولیت‌های کارگروه عبارتند از:

۱. هماهنگی بین بخشی مدیریت بازار

۲. تحلیل وضعیت کالاهایی که قیمت آنها در طول یک هفته بیش از ۳ درصد و در طول یکماه بیش از ۱۰ درصد نوسان می‌کند و اتخاذ تصمیمات لازم.

ماده ۴۵ - کارگروه مدیریت بازار کالاهای واسطه‌ای و نهایی با عضویت این افراد تشکیل می‌شود:

۱. قائم مقام وزیر در امور بازرگانی (رئیس کارگروه)

۲. معاونان ستادی وزارت صنعت، معدن و تجارت

۳. رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان

۴. رئیس اتاق اصناف ایران

۵. ۳ نفر از روسای سازمان صنعت، معدن و تجارت استان‌ها با انتخاب رئیس کارگروه در دوره‌های ۶ ماهه
تبصره: جلسات کارگروه با حضور دو سوم اعضاء رسمیت خواهد داشت. تصمیمات کارگروه با رأی اکثریت اعضاء
معتبر خواهد بود.

ماده ۴۶ - اختیارات کارگروه عبارتند از:

۱. تعیین کالاهای مشمول ثبت اطلاعات در سامانه، تعیین گستره ثبت مبادلات و الزام ثبت شناسه ملی
و یا شماره تلفن همراه خریدار

۲. تعیین مهلت زمانی برای ثبت اطلاعات پس از انجام مبادله

۳. تعیین نسبت‌های قابل پذیرش برای ثبت اطلاعات کسبوکارها

۴. تعیین سقف مجاز خردهفروشی توسط واحدهای تامین‌کننده و توزیع‌کننده

۵. تعیین معیارهای تشخیص خردهفروشی متوسط و بزرگ

۶. تعیین فهرست کالاهایی که ثبت موجودی و فروش آنها توسط خردهفروشی‌ها الزامی است.

۷. تعیین کالاهای مشمول گارانتی اجباری

۸. نصاب کاهش قیمت برای حراج یا فروش فوق العاده

۹. تعیین کالاهای مشمول بررسی قیمت پیشینی

۱۰. تعیین کالاهای مشمول احراز صحت آگهی، حد نصاب تعداد آگهی‌های شخصی و فهرست کالاهایی که
موجودیت فیزیکی آنها در تناظر با آگهی‌های مربوطه باید احراز شود.

۱۱. تعیین شاخص‌های ارزیابی و رتبه‌بندی و موسسات معتبر ارزیابی و رتبه‌بندی محصولات و کسبوکارها

۱۲. تعیین قالب مرجع برای اطلاع‌رسانی مشخصات کسبوکارها و نتایج ارزیابی و رتبه‌بندی آنها به عموم مردم

۱۳. تعیین اولویت کالاهای مشمول نظارت در بازار

۱۴. تعیین میزان تأمین روزانه کالاهای حساس و میزان تأمین ماهیانه کالاهای ضروری

۱۵. تعیین مدت تعليق فعالیت واحدهای مبادله‌کننده با واحدهای خارج از شبکه رسمی

۱۶. بررسی و تصویب فهرست کالاهای مهم مشمول تحلیل قیمت و تعیین و حدود سلبی مقابل تغییرات

قیمت